

РЕШЕНИЕ

№ 22228

гр. София, 04.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Розали Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6549** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на директора на Регионална дирекция по околната среда и водите /РИОСВ/ - С. срещу съдебно решение № 2125/07.05.2024 г. по н.а.х.д. № 4452/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 133 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 14/24.01.2023 г., издадено от директора на РИОСВ – С., с което на „МИКС 2000 М“ ЕООД, на основание чл. 34и, ал. 13 от Закона за чистотата на атмосферния въздух /ЗЧАВ/ е наложена имуществена санкция в размер на 15000 лв. за нарушение на чл. 17б, ал. 2 вр. чл. 34и, ал. 13 ЗЧАВ.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на оспореното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди, че е налице формално нарушение, което е безспорно установено от представената информация с писмо вх. № 15015/03.08.2022 г. от МОСВ и извършената документална проверка на „МИКС 2000 М“, а констатираните факти и обстоятелства от нея са описани в Констативен протокол № ККФОС-ХК-05/02.09.2022 г. Твърди също, че извършените действия по монтаж от санкционираното дружество изцяло попадат в описанието на понятието „монтаж“ по смисъла на чл. 2, т. 20 от Регламент (ЕС) № 517/2014 г. Сочи, че видно от събраните

по делото свидетелски показания и заключението на вещото лице, дружеството е извършило свързването на две или повече части от термопомпено оборудване на посочения адрес в [населено място], като без значение е обстоятелството дали е необходимо зареждането на системата след монтирането ѝ. Наличието на флуоросъдържащи парникови газове е такава опасност за околната среда, че единствено правоспособни дружества със съответната акредитация от Б. могат да извършват такива действия, а „МИКС 2000 М“ ЕООД не притежава съответния сертификат. Оспорва извода на съда за липса на компетентност на наказващия орган. Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди НП.

Ответникът – „МИКС 2000 М“ ЕООД, в писмен отговор и чрез процесуалния си представител в с.з. изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на инстанционен контрол.

За да постанови решението си, районният съд е кредитирал приложените по преписката доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК, както и показанията на свид. К.-Т. – актосъставител, показанията на свид. Ц. – управител на „ГЕОТОК“ ЕООД – производител на термопомпеното оборудване, допуснат по искане на дружеството-жалбоподател, както и заключението на вещото лице, изготвило СТЕ. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че НП е издадено от некомпетентен орган предвид липсата на оправомощаване на директора на РИОСВ от министъра на околната среда и водите. СРС е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в липса на точно и ясно описание на нарушението, водещи до отмяна на НП. Отделно от това, районният съд е приел, че НП е постановено в нарушение на материалния закон доколкото от доказателствата по делото не се доказвало вмененото на субекта нарушение, тъй като съдържащият се в термопомпата фреон бил херметически затворен, монтажникът нямал достъп до него и монтажът на процесната термопомпа не можел да се приеме за монтаж по смисъла на чл. 2, т. 20 от Регламент (ЕС) № 517/2014 г.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съобразно чл. 220 АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Решението е правилно като краен резултат.

Настоящият състав на съда не споделя извода на СРС за липса на компетентност на административнонаказващия орган. По силата на чл. 43, ал. 4 и ал. 5 ЗЧАВ актовете за

установяване на нарушенията по чл. 34и ЗЧАВ се съставят от длъжностни лица, оправомощени от министъра на околната среда и водите или директора на съответната РИОСВ, а наказателните постановления по ал. 4 се издават от министъра на околната среда и водите или от оправомощено от него длъжностно лице или от директора на съответната РИОСВ или от оправомощено от него длъжностно лице. Цитираната разпоредба изчерпателно посочва административнонаказателните състави, чието проявление се санкционира с НП, издадено от директора на РИОСВ. В настоящият случай се касае за нарушение, санкционирано по чл. 34и ЗЧАВ, което е сред изрично посочените в чл. 43, ал. 4 ЗЧАВ, поради което директорът на РИОСВ разполага с нормативно разписана материална компетентност да издаде наказателно постановление. При това положение следва да се приеме, че процесното НП е издадено при наличие на материална компетентност.

Правилен обаче, е изводът на въззивния съд за допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в липса на точно и ясно описание на нарушението по следните съображения:

Административнонаказателното производство се образува със съставяне на акт за установяване на извършеното административно нарушение /чл. 36, ал. 1 ЗАНН/, с който се очертава предметът на доказване – наличие на административно нарушение по смисъла на чл. 6 ЗАНН, с неговите съставомерни признаци, както и фактите, сочещи връзката между конкретното деяние и лицето, сочено като нарушител. Срещу тези факти нарушителят трябва да се брани. Гарантирането на правото на защита на нарушителя изисква същият да бъде запознат с фактическите рамки на обвинението още в началото на административнонаказателното производство, т.е. към момента на съставяне на АУАН. Административнонаказателната отговорност на лицето, сочено като нарушител, може да бъде ангажирана, само ако обстоятелствата, посочени в АУАН, се докажат в хода на съдебното следствие и могат да се субсумират под състава на конкретно нарушение.

Съгласно чл. 42, т. 4 и т. 5 ЗАНН, съставеният АУАН следва да съдържа описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, както и законните разпоредби, които са били нарушени. Това е и едно от изискванията за минимално съдържание на НП съобразно чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 ЗАНН.

Настоящата касационна инстанция намира, че действително АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4 и т. 5, респ. на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 ЗАНН. Този извод следва от факта, че в АУАН и НП липсва пълно описание на нарушението. Не е конкретизиран механизмът на извършването му, както и конкретните обстоятелства, при които е извършено. Нито актосъставителят, нито административнонаказващият орган е изследвал въпроса какъв е механизмът на работа на доставената и пусната в експлоатация термopомпа, какво е нейното предназначение и функции, къде се монтира, съответно от колко тела е съставена, съдържа ли части, съдържащи флуоросъдържащи газове, съответно свързани ли са те в херметически затворена хладилна система и има ли елементи от тази хладилна система, разположени извън корпуса на термopомпата. Отделно от това, не е изследван въпросът дали при монтажа на термopомпата е необходимо същата да бъде свързана с друго тяло, съдържащо флуоросъдържащи газове, съответно необходими ли са монтажни операции, свързани с хладилната система и съдържащия се в нея фреон, съответно налице ли са били рискове от изтичане на фреон в атмосферата. Без да извърши проверка на място и без да притежава съответното техническо образование, за да

прецени дали при монтажа на процесната термопомпена система са извършени действия, водещи до нарушаване на херметическото затваряне и работа с опасни за атмосферата газове, актосъставителят е направила извод за извършено нарушение. Последният е възприет от административнонаказващият орган, който е приел, че в АУАН не е допусната нередовност съобразно чл. 42 ЗАНН, и също не е изпълнил задължението си да установи по несъмнен начин факта на извършеното нарушение и вината на нарушителя. Не е ясна волята на наказващия орган защо същият приема, че нарушението е извършено от санкционираното дружество. Липсата на посочените данни в АУАН и НП също и ограничава правото на защита на наказаното лице, доколкото защитата се осъществява срещу факти, а не срещу правна квалификация. В тази връзка, правилен е изводът на въззивния съд, че в проведеното административнонаказателно производство са допуснати нарушения на императивните разпоредби на чл. 42, ал. 1, т. 4 и т. 5 ЗАНН, респ. чл. 57, т. 5 и т. 6 ЗАНН, което е достатъчно основание за отмяна на издаденото спрямо дружеството НП.

Отделно от изложеното, настоящият състав споделя извода на СРС за материална незаконосъобразност на издаденото НП и на основание чл. 221, ал. 2 АПК препраща към мотивите на обжалваното решение. От заключението на приетата СТЕ, допусната от съда с оглед необходимостта от специални знания, която съдът е кредитирал като обективно и компетентно дадена и неоспорена от страните, и във връзка и обусловеност с останалия събран доказателствен материал безспорно се установява, че не е налице „монтаж“ по см на чл. 2 т.20 от Регламент /ЕС/№ 517/ 2014г Дружеството е санкционирано именно за извършен „монтаж“ без да притежава документ за правоспособност съгласно изискванията на чл. 10, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 517/2014, издаден при условията на чл. 10, параграфи 5 и 7 от регламента и на наредбата по чл. 17, ал. 2. /чл. 17б ал.2 ЗЧАВ/. След като дейностите не могат да се квалифицират като монтаж по см. на посочения Регламент, то не е и приложима в процесния случай нормата на чл. 17б ал.2 от ЗЧАВ, респ не е необходим документ за правоспособност. Правните изводи на съда са изведени при надлежно установена фактическа обстановка, без да са останали неизяснени обстоятелства, които да ги компрометират. СРС не е допуснал никакви процесуални нарушения при цененето на доказателствата в тяхната съвкупност.

Предвид гореизложеното, оспорваното решение, като правилно като краен резултат, следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските: На основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 1 АПК и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, на същия се дължат разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1500 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 2125/07.05.2024 г. по н.а.х.д. № 4452/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 133 състав.

ОСЪЖДА Регионална дирекция по околната среда и водите /РИОСВ/ - С. да заплати на „МИКС 2000 М“ ЕООД сумата 1500 лв. адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: